

30mai 1948

116379

noe som sikkert vil være til nytte for den enkelte av oss
 og for den som har behov for det. Jeg har derfor besluttet å
 "jærefru Hauge, som har vært i kontakt med den enkelte av oss."

Sender Dem noen linjer igjen. Snakket med R.F.M. forleden
 som fortalte at hun hadde fått brev fra Dem, og at de hadde
 gjengitt en uttalelse av av dr. G. Johnsen om V.S. at hun

" hadde benyttet sig av anledningen til å sette sig i forbindelse
 med FARLIGE KONTAKTER, mens hun var på Psykiatriske. "

Det beviser ganske enkelt hvor livende redd Aug. Rasmussen
 og M.P. er for at denne historien skal komme fram. Hvis man
 nemlig tenker nøkternt over dette, så vilde det NATURLIGE være,
 hvis de hadde mistanke om at noe slikt foregikk, at legen hadde
 sagt til hende: De må ikke under noen omstendigheter sette Dem
 i forbindelse med noen utenfor, ellers er jeg redd for at De blir
 sendt tilbake. Og hvilke "farlige forbindelser" er det egentlig
 det dreier sig om? De mistenker formentlig mig for å arbeide
 for å få saken fram, så det er forsåvidt logisk av Rasmussen og P.
 å sikre sig mot alle eventualiteter. Men legen er jo ikke
 klar over at der foreligger slike motiver, eller han vet ikke eller
 vil ikke tro at der er foregått noe som må skjules. Det som er
 skjedd er jo ikke annet enn at V.S. har sendt ut sine nødrops for
 å få hjelp til å bli på sykehuset. Og hva hendes breve til mig på
 Psykiatriske angår gikk de ut på at hun var lykkelig over å være der
 at dr. G. Johnsen var så snild mot hende og betjeningen forøvrig
 også, at hun var livende redd for å bli sendt tilbake, men legen
 hadde sagt at hun ikke behøvet å være redd for det, desuten var
 hun vill etter saker og frukt, om jeg ikke kunne sende hende noe.
 Hvis hun hadde fått lov å være der vilde der jo ikke blitt gjort
 noe mere med saken, det er netop fordi de tar hende tilbake at
 man må gjøre ett eller annet for å få hende ut igjen.

Denne korrespondanse ble forvidt av søsteren og det er
 ufattelig hvordan de uten videre kan fremsette en slik påstand
 - hvis der da ikke har vært annen korrespondanse utenom min.

Men enten det er så eller så, så er det UMENNNSKELIG av en
 nervelege å sende en patient tilbake til fengslet på grunnlag av
 en slik bagatell, han skulde ha gitt en advarsel, om han anså det
 nødvendig -

og ikke uten videre lempet hende inn igjen. Jeg skriver såvidt inngående om dette, i tilfelle De skulde få en ny chance til å snakke med nervelegen.

Som jeg nevnte i forr. brev fikk jeg en alarmerende melding om at V. var alvorlig syk og skrev fluksens til familien at de ~~måtte~~ ta affære. Og så fikk jeg igår den forbausende, og for mig avlastende beskjed, at jeg ikke måtte gjøre noe mere foreløbig, hun fannt sig nå ganske godt tilrette, ~~må~~, som De kanskje vet er dørene åpne fra kl. 6, og jeg tror V. kan gå ut og inn som hun vil, slik som Maggi i sin tid fikk lov til, og hun er blitt så kjekk at hun spar og pusler litt i blomsterbedene, og får lov til å omgås de andre fangene.

Så forsåvidt er det da ikke foreløbig ~~måtte~~ noe mere å gjøre; jeg kan ikke beskrive hvilken lettelse det er for mig. Likeledes at der er gjennomført såvidt store forandringer med bevegelsesfriheten for samtlige, at hele tilværelsen så å si har endret sig for alle. De kan f.eks. besøke hverandre hvor som helst i cellene etter kl. 6, alle kan treffes og snakke sammen. Vokterskene er blitt spakere (men de reagerer surt på lettelser) to nye er også kommet og som virkelig er fangenenes venner og står helt på deres side, en mannlig inspektør er også ansatt, så det er rimelig at MF skjærer tenner, det er ikke skjedd med hendes gode vilje. Så jeg synes nå at jeg endelig for første gang kan puste friere, etter løslatelsen. Men maten er fremdeles redselsfull, men en stor bedring ved at de får helmelk (1/2) tre ganger i uken, etter at den nye inspektøren kom. Det er trist for oss som virkelig har arbeidet og kjempet for kvinner i ledende stillinger (og likestilling) å se at der må mannfolk til for å få orden på sakene. Nå repr. jo ledelsen deroppe en ganske enestående samling av sadisme og evneløshet og faenskap. Men kvinner over kvinner (særlig i insitusjoner hvor kontroll nesten er umulig) tror jeg ikke går. Det vil være de, ~~reneste~~ ~~undtagelser~~.

Regjeringen skulde ha behandlet oppgjøret på bred basis i statsråd fredag, men av en eller annen grunn ble det utsatt. Men får håpe det blir på neste møte. En bekjent, som har meget pålitelige forb. påsto at justiskomiteen hadde foreslått alle straffer nedsatt til det halve, og soning av 2/3 av halvparten. 12 år vil da bety at man sitter i 4. Og det vilde monne betraktelig om det virkelig gikk igjennom. Men helst burde det blåses av!

Maggi

og som de gamle
hesten
ikke
innses på

Hvis virkelig det under skulde skje at nevnte ordning gikk igjennem vilde jeg nokk sette himmel og jord i sving for å så saken min avgjort før rettsferien. For m e r e enn O.B. kan de vel neppe gi mig. Og det betyr at jeg har sittet 2 mdr. forlenge. Men en må vokte sig for å tro noe, før en ser det, i et land som er besatt av den onde selv, en okkupasjon som etter mig formening er adskillig verre enn den som var.

NATIONEN var fin lørdag (29de), som de kanskje har sett? Det er slått opp på første side historien om kapitulasjonsdokumentet som Nygaardsvold, Ljungberg og Koht vitnet at de ikke hadde sett, men som altså foreligger i Utenriksdepartementet med påtegning av de 3 gentemen. At de ikke "husker" det k a n naturligvis skyldes alkoholen. I så henseende var det, etter sigende, meget fuktig i London. Men det^{er} tvilsomt om det vilde forbedre saken. Et så fullstendig hukommelsestap, ~~køxxxxikxxxxxx~~ kan vel neppe ~~xxxxxxx~~ ha rammet alle tre.

Beste hilsen

